Ч. 252. (423). Львів, Субота, дня 14. жовтня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В зайнятих територіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Виходить шо дня ранс кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку, а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

ЮРІЙ КМІТ.

Відвідини.

— Дай Боже здоровя! Ци горазд здоровейки?

— Біг заплать! Ви ци здорови? Сідайте си тітцю. Де ви ся ту взяли?

— Ходилам до дівки, дав Біг родини.

— Щож мала?

— Така втіха, що гей, хлопця привела. А деж ваші, що никого більше в хижи?

— Мій пішов до Лютовищ; буль ни є, ай самі гнилячки, треба якого пацяти, али гварят, що сетно дорогі.

— А отиць де?

— А-а-а! Отиць ги тот блудник ходят, на пятнайцяті роки війшли, жинити ся хочут.

Тітка розсміяла ся, сіла вигіднійше на лаві і питаєть ся: Ци тото правда може бити? І сімдисятка ни спират?

— Тітцю мої любі, воліла би я, оби то била ни правда!

Марися Коханець поправила запаску на собі, хоча й не дуже було що поправляти. Була розсіяна й гнівна. Сонце вхопило ся вікном і обсипало ніжним сяйвом жіночі постати.

— Догоди си робят. Отиць на своє обертат, від нас ся відгребат.

— Не що ся чудовати. Старий усе ся бідкат.

— Нихто нич їм ни мовит. Вони добрі, а ми злї. Сїно якесь на колодку замкли, бисме дакотре ни взяло.

— Ей во, на такім, на ничім ся гризти.

— Боєме ся, оби нам ни вистроєли фиґлів, бисме ни зистали на баламуті.

Марися застелила скатертю стіл, поставила сир і стала припрошувати тітку. Ся відпрошувала ся, дякувала, а опісля присунула ся і почала їсти. Марися сіла й собі, підперла ся рукою і продовжала далї:

— Може ся і вжинят...

Злорадна усмішка пробігла по лицї.

— А ту смирть ни трубит, як губит.

Хвилева мовчанка. Зринула поважна призадума.

— Мати вже знає смак усякий, а хлоп, який ся вродит, такий вмират — родовиту силу має.

— Правда, правда, любойко моя солодка! Що ся моя дівойка типир нагойкала... Добре то повідают: Де горит, ни йди там, а де дьві души ся диржит, і Господь їх розлучат, біжи там і ратуй!

— Кожда баба чиреп.

— Сказит ся раз, два...

— Боже мій, а я твій, якесь му планитливе прийде і так що року. Замислят тото, а за хвилю ни тото. І днись їм гвару: Татцю, що ви загадали робити? Бійте ся Бога сьватого! — Кусайте. — А вони так ся знитили, глипну, де підут? Біжат попід плоти... Якась там у долинї є баба, та така шарґаниста, ни рушат хиба сьвіжого гробу, щоби нибіщик ни гойкнув... Як би пішов з нев від єдної стіни до другої, то би си велїв заплатити... То вам таке: В поли ни робила, в холодї сїдїла, їсти добре, то би їла, ще би й пригварювала: Честь Богу хвала, що ся душа напхала, хто би за нев гонив, оби си ногу зломив! Добра рубачка, її би й циганська сокира ни доказала. Як вона пекла ксендзови паску на виніс: узяла вівсяної муки, розчинила, замісила, а питльованим тїстом укрила. Оби ї що трохи хибло, гойкат, ги би сто мерців било в хижи. Коби чоловік знав, яку му Пань Біг біду тримат, то би в бідї ни бив, бо би ся варував, а так лїзе за грушками на вербу. На котре, на яке ся жинити? Ни при чуджій дїтинї, ай при своїй. Треба й вигварити ся й вибачити ся, бо так світ іде.

— Ци ти ни знаєш, що чуджий чуджому борше вибачит, а сьвій свому ни хоче.

— Робили си волю, кілько хотїли. По смерти небіжки матери мали в скрини й ґрайцарі, али гроші круглї, порозкачують ся, кади ни били... Щось і вона з них посмакувала... Заглупала старому голову.

— Бабі ни велике що, замішати хлопови розум,..

— А вони крутять ся коло неї, ги тот крутїль по дорозї.

О, з неї файна доярка... А принеси того, ноного, такого...

Жило би ся, й ни робило би ся.

(Кінець буде.)

Світова війна.

Нове насиле над Грецією.

Адмірал французький подав грецькому правительству ноту, у якій антант жадає видання грецької фльоти і повідомляє про те, що ще один грецький остров буде обсаджений союзниками, котрі обіймуть також контролю зелізниць і комунікаційних доріг. Часопись „Secolo“ повідомляє, що грецьке правительство згодило ся на видане фльоти і на відступлене портової поліції в Пірею. „Giornal d'Italia“ доносить, що і зелізниці віддано союзникам.

Адмірал, виступаючий в імени почвірного порозуміня, заявив в своїм ультіматї, що висилане артилерії і амуніції в глубину краю, рухи грецьких кораблів і заворушеня грецьких резервістів дають підставу до побоювань, що міг би бути заколочений спокій. Кромі того війська антанту на Балкані є виставлені на небезпеку.

До анґлійської „Daily Chronicle“ доносять з Атен: Розоруженє грецької фльоти вже зачало ся. Малі кораблї мають бути передані провізоричному правительству в Солуни. Більші одиниці розоружить ся і вони останути в пристани Кеґатсінї. Французька маринарка без перепон обняла всї воєнні кораблї. З деяких усунено залогу. На малі воєнні кораблї вступила французька залога. В Атенах і в Пиреї спокій.

Зима і війна.

Під наголовком „Наближає ся зима“ московське „Русское Слово“ розписує ся широко про вигляди, з якими Росія може під сю пору стежити розвій воєнних подій і доходить до заключеня, що вигляди ті є мало корисні.

В Росії не повинен нїхто дурити себе, що біжучий місяць або падолист принесе яке-небудь рішенє на полях боїв і Росія не мусїтиме вести ще одну зимову кампанїю, що буде тяжша і гірша, як обі дотеперішні. Кампанїя зимова є неминуча. Заходить лиш питанє, чи Росія відповідно приготовлена.

Безуспішне мирове посередництво Папи.

КЕЛЬН. „Köln. Volkszeitung“ подає текст відповіди Папи римського на адресу вислану до нього зібраними у Фульдї німецькими епископами. Відповідь Папи наспіла на руки кардинала фон Гартмана і звучить так:

„Ваше збірне письмо, яке доручено менї саме в роковини нашого вступленя на понтифікальний престол, було для нас відрадою в дуже пригожій хвилї, бо ми побачили, що ви добре зрозуміли наші погляди в справі, яку ми вважаємо незвичайно важною. Бо до діймаючого болю, який відчуваємо ізза страшливого і так довго триваючого розливу крови наших синів, прилучує ся ще й те, що наші поновлені пригадки про мир, в одно зустрінули ся з негідним підозрінєм так, мовби се наше примирююче слово не диктували нам інтереси загального добра, тільки вигляди на які-небудь користи нашої власної особи, або, мовби ми не хотїли, щоб ся війна покінчила ся таким миром, який основував би ся на справедливости. Пізнанє правди найшло таку величезну перешкоду в загальнім розхвилюваню пристрастий, що наслїдком того остає непонятним те, що є ясне як сонце, а саме, що Папа римський, як заступник царя мира, в свідомости обовязків свого становиська, не може нїщо иньше, як лише мир, пригадувати, дораджувати, жадати — і що в той спосіб Папа має на увазї не добро одиниць, тільки добро цїлого людства, особливо в тій нелюдській війнї, якої кінець приспішити хочби о один день тільки, було-б уже немалою заслугою для людського роду. Ждучи мира, ми хочемо поки-що всїми середниками, які є в нашій розпорядимости, бодай облекшити тяжке время нужди, яку приносить війна“.

Сей лист Папи не лишає найменьшого сумнїву, що Папа свіжо пробував помирити воюючі сторони, та ся проба остала без найменьшого успіху.

Вічні сплетнї.

До „Kölnische Ztg.“ доносять з Берлїна, що чутка поширеня з невтральних країв про близьке заключенє окремого мира з Росією є неправдиве.

Німцї ступають на нагнітки румунському чоботови.

Будапештенський „Magyarorszag“ і „Az Est“ згідно сповіщують в депеші з останньої хвилї, що німецькі війська в погонї за утікаючими з під Кронштату (Брассо) Румунами перейшли провал Темеш, вступили на румунську терíторію і по боротьбі заволоділи пограничним румунським містом Предеаль, з котрого, як звісно, Румуни почали були свій підступний перший нічний напад на нашу державу.

Так отже румунський чобіт, що, як се видко з мапи передвоєнної Европи, намагав ся конче підважити Карпати, і роздавити Семигород, не тільки не зрушив сього ґранїтного валу гір, що творять природну полудневу охорону Австро-Угорщини, але і сам тепер болючо страждає своїми нагнітками, як от Предеаль, Сіная, Букарешт... Побачимо незабаром, як Німцї успішно їх зоперують.

Болгарське звідомленє.

З дня 12. жовтня.

Македонський фронт: Від озера Преспа до ріки Черна звичайний арматний огонь. Коло лука Черни значна битва. В околиці Скоцівір відперто 6 чергових наступів, причім неприятель мав великі втрати. Проба ворожої піхоти підійти вперед на захід від узгіря Доброполе не повела ся. В Моґленїци значна арматна діяльність, місцями також огонь піхоти і скорострілів, та потички висунених вперед вивідних відділів. На захід від Вардару ворожий баталїон після артилерійського приготовленя намагав ся вдарити на узгірє на південь від села Боґородіц. Зістав відпертий і потерпів важкі втрати. У підніжа Беласіца-Плянїна слабий арматний огонь. На фронтї над Струмою значна діяльність вивідних відділів. Нашим огнем зломано пробу двох ворожих баталїонів, що під охороною арматного огня хотїли підсунутись до Баракій-Джумея. Далекострільна ворожа артилерія бомбардувала місто Серес, при чім вбито пару мешканців. Коло берегів Еґейського моря ворожа фльота острілювала узгіря на північ від Орфано.

Румунський фронт: Здовж Дунаю місцями потички стеж. В Добруджі положенє не змінило ся. Наші вперед висунені відділи прогнали ворога зі села Мулцева, яке й заняли. На побережі Чорного моря дня 10. X. ескадра гидроплянів заатакувала пристань Констанцу. Запримічено великі пожежі в портових будівлях і збірниках нафти.

Російське звідомленє.

З дня 11. жовтня.

Зі західного фронту нема нічого важного до звідомленя. На фронтї в Добруджі обостронний огонь і вивідна діяльність.

НОВИНКИ.

— **Музика церковна.** В неділю дня 15. с. м. о 10. год. рано в Преображенській церкві (ул. Краківська) відспіває міш. хор під управою о. проф. Туркевича: 1) Гесслї-Рудковський: Служба Божа. 2) Бортнянський: Концерт VII. B-dur.

— **Роман Кирчів** підпоручник 58 п. п. перебуває під сю пору в Ново-Николаєвську (ґубернія Томська).

— **Пята позичка воєнна.** Після точних звітів вислід пятої позички побільшив ся на 10.651,026.200 марок. В квотї тій нема субскрипцій зібраних в полї і за морем.

— **Яворський у Буріяна.** Віцепрезес N.K.N. проф. Яворський був на послуханю у мінїстра заграничних справ, з яким відбув нараду, що тривала більш години.

— **Пашні бураки.** Нинї появить ся розпорядок, що пашні бураки можна продавати лиш Централї.

— **Що дієть ся в Чернівцях.** Полонені російські жовнярі оповідають, що в Чернівцях спокій. Старають ся о те усильно самі російські власти. По годинї 7-ій вечером не вільно виходити на улицю. Місто цїле темне, хоть є електричне заведенє. Чернівцї залиті російськими купцями. В містї майже нема хлїба ні муки. Кільо цукру коштує рубля.

— **Мінїстри в дорозї.** Зі Львова поїхали мінїстри до Стрия, відти до Дрогобича, де оглядали між иньшим церков оо. Василіян, а опісля поїхали до Борислава. Подорож мінїстрів називає ся інспекційна.

— **В окупованій части Галичини.** Помічником до фінансових справ при галицькім ґенерал-ґубернаторстві став директор самарської скарбової палати д. Чамов.

— **Пиво подешевіє.** Баварське правительство задумує видати розпорядок в справі знижки на цїни пива.

— **Проти підвисшеня почтових оплат на часописи.** Товариство „Deutsche Presse“ заявило ся на загальних зборах проти підвисшеня почтових оплат для часописий. В ухвалї сказано між иньшим: „В часах, які переживаємо, часописи є посередником між фронтом і населенєм. Тому преса стала нинї конечна для населеня, а підвисшенє почтових оплат спричинить підвисшенє цїни часописи, що відбило би ся на населеню“. Нема сумнїву, що арґументи слушні і правдиві, але чи поможуть що, годї предсказати.

— **З почти.** Після розпорядку Мінїстерства торговлї з дня 28. вересня 1916 р. ч. 29.367 допущено тепер приватні пакети тільки до слїдуючих почт полевих зглядно етапових означених числами:

8, 9, 11, 19, 19/II, 20, 20/V, 24, 34, 36, 37, 39, 49, 51, 54, 55, 66, 69. 76, 79, 80, 88, 95, 102, 110. 111, 113, 125, 128, 133, 137, 138, 140, 145, 146, 147, 148, 153, 167, 175, 176, 177, 178, 180, 181, 183, 184, 185, 188, 190, 203, 207, 215, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 229, 231, 237. 239, 250, 252, 253, 255, 258, 259, 260, 267, 273, 274, 276, 277, 278, 282, 283, 284, 286. 287, 288, 289, 291, 292, 294, 295, 302, 307, 315, 316, 318, 319, 323, 324, 335, 336, 338, 340, 354, 364, 369, 372, 376, 377, 378, 385, 386, 389, 399, 400, 400/II, 400/III, 401, 403, 404, 405, 407, 444, 444/II, 444/III, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 517, 600, 601, 602, 605, 607, 608, 611, 612, 613 і 630.

З виїмком повисших до ніяких иньших полевих почт не вільно відтепер висилати приватних пакетів.

— **Про укр. учит. семинарію у Відни.** Українська учительська семинарія (курси) у Відни VIII. Albertgasse 20, розвиває ся чим-раз краще. Сего року розширено її о приготовляючу (до семинара) клясу, до котрої могуть бути приняті учениці і ученики, які скінчили 14 літ, а не могуть бути ще приняті (задля браку студий) на I. курс семинарії. Молодіжи є тепер о 50 більше, чим було минулого шк. року на початку II. півроку. Лише в школі вправ є молодіжи—дітий небогато, а шкода, бо ученики народних шкіл перенесені з німецьких шкіл до своєї взірцевої школи вправ, виховують ся в нашім народнім дусі, привикають до свого обряду і учать ся таксамо добре навіть німецької мови, котрої знане набувають в нашій школі наукою і конверзацією.

В семинари заведено сего року кромі науки рисунків, співу, музики, ручних робіт ще й науку французької мови, щоби сю школу зробити взірцевою і щоби вона давала не лише се, що дає державна учит. семинарія (студії і матуру) але ще й загальне образоване.

Семинарія ся сповняє велике завдане (великий звіт за 1915/16 рік висилає Управа по 1 К на бідну молодіж) і є добродійством для нашої молодіжи заголюканої страшними подіями, бо молодіж може образувати ся, стати учителями народу, причім має облекшеня підмоги з „Укр. Запом. Комітету“ около 60 корон місячно, а окремо надзвичайні підмоги на одежу, книжки і пр. Управитель старав ся о утворене інтернату для молодіжи, котрий перетворив ся в „Mädchenheim“, яким орудує Центральний запомоговий Комітет II. Zirkusgasse 5. під проводом Дра Шварц Гіллера. Наших семинаристок є у сім Mädchenheim-і двайцять кілька. Роблять ся дальші стараня о розширене сеї інституції. Житє прочої молодіжи є з причини трудности в набуваню поживи досить „сіре“. Тому радить Управа, щоби молодіж, котра вже є і та, котра ще прибуде, творила собі за прикладом наших священичих „станцій“ з часів по 1840 роках спільні мешканя для 5—10 учениць. Одні з них приготовлялиби їду, другі очередкою виходили би на купно, котре у Відни тепер так дуже утруднене. Таким способом може молодіж у Відни дуже добре дешево і з успіхом для себе проживати.

Всї иньші школи у Відни побирають від учеників великі оплати що-місячно 15 до 24 К. Семинар укр. один побирав минулого року по 1 К., сего року по 2 К., причім богато учеників є звільнених і від сеї оплати, котра призначена на службу школи, чищене кляс і другі дуже значні видатки.

Учит. Збір є дуже значний. Чотирьох членів збору входить в склад ц. к. Комісії, котра переводить річні іспити в семинарії і перед котрою здають наші ученики (ці) матуру.

Кандидати, котрі вчили ся приватно або з причини військової служби перервали науку, могуть у Відни здавати іспит зрілости, але в тім случаю повинні бодай один місяць ходити до сеї семинарії.

Всї иньші ученики, котрі не ходять до семинарії, а мають здавати річні іспити (перервавши зачаті перед війною семинар. студії) вносять поданя: An den Hohen k. k. Nied.-oest. Landesschulrat um Zulassung zur Jahresprüfung über den Stoff des . . . Jahrganges von der k. k. Komission, die für ukrain. Lehrerbildungskurse in Wien eingesetzt wurde“ — звідки дістають відповіди.

Всякі інформації уділяє Управитель курсів семинаря (адреса: P. Dr. Zastyrez Josef, Wien 18. Türkenschoutzstrasse 4/8) наколи інтересовані залучать на відповідь заадресовану до себе офранковаву коверту.

— **Роздиране двокоронових банкнотів** ухвалив Австро-угорський Банк не уважати за нарочне ушкоджене. З огляду на те, купці і широкі круги публики можуть приймати з повним дорірєм поділені банкноти і не боятися понести з тої причини якібудь шкоди, о скільки лиш банкнот розділений є на правильні половинки або чвертки. Отже публика повинна ті частини двокоронових банкнотів приймати, хоч обовязок приймати їх істнує лиш для Австро-угорського Банку. Належить уникати зголошуваня до Банку з дрібними сумами в розділених банкнотах до виміни, бо в той спосіб публика причинила би ся до побільшеня недостачі дрібної монети. Більші суми в розділених банкнотах, представлені до виміни, Австро-угорський Банк буде вимінювати без перешкоди.

— **Додаткове принятє однорічних добровольців до полевої артилерії.** Міністерство краєвої оборони зарядило, що з річників 1890, 1891 і 1892, котрі дня 16. падолиста розпічнуть військову службу, можуть ще додатково бути принятими по десять осіб до кождої доповняючої батерії полків полевої артилерії ц. к. краєвої обororони — як однорічні добровольці, а зглядно — як добровольці на час війни, з правом ношеня однорічняцької відзнаки. Принятє є залежним від достарченя старшого коня, здатного до війни і осідланого в приписаний спосіб.

Лягли головами.

Богдан Витвицький, кадет-аспірант 30 п. п. погиб геройською смертю дня 15 вересня с. р. — Покійний уродив ся 1 січня 1892 р. у звісній із ширшої громадянської діяльности учительській родині Витвицьких в Гаврилівці пов. Надвірна, де й покінчив народню школу. Першу ґімн. клясу вчив ся разом з 10 иньшими сільськими хлопчиками під орудою батька. Від II. до VIII ґімн. кляси ходив в Коломиї, де й зложив іспит зрілости. Походячи з вельми патріотичного дому, де від дитинства вщіплювано в діти пошану й любов до національних традицій і плекано національне завзяте та національну гордість (якже мало таких домів на нашій великій Україні!). Покійний вже в V ґімн. клясі дав почин до основаня гуртка для вивчуваня історії рідного краю і рідної літератури. Був також на нараді в справі українського університету у Львові, де стрінув ся із стрілами і був свідком проливу крови. Належав також до звісних 101 зі славного процесу. На правничий виділ записаний був в черновецькім університеті. Враз живу участь в народній роботі, їздив часто на села з рефератами в справі „Рідної Школи“, належав до виділу укр. Пед. Товариства в Коломиї, а в товаристві коломийської акад. молодіжи „Громада“ був головою. По якімсь часї заїхав до Заліщик, де був урядником укр. каси. Маючи великий хист до співу й музики, став він в Заліщиччині орґанізувати й управляти хорами, які тішили ся особливо в часї Шевченківських ювилейних свят заслуженим признанєм. Там і застала його війна. Приділений до 24 п. п. зголосив ся по 6-ти тижневім вишколеню разом зількома товаришами добровільно з I. полевою сотнею в поле в тій надії, що піде проти Росії. Тимчасом сотня пішла на Сербію,

Там пережив він страшні річи і був участником памятного відвороту австрійської армії з під Валієва. Діставши сербською кольбою по голові при 40 степенях горячки, мандрував він увесь обезсилений в голоді й холоді до тоге серед ріжних небезпек повних 5 днів, поки не дістав ся з Валієва за Дунай. Тільки своїй сильній вдачі міг завдячувати, що се переніс.

Покійний був вже й покинений між мерцями. Діставши ся вкінци до шпиталю в Араді і видержавши шість вельми небезпечних операцій голови (одно нутро вуха йому зовсім витято), по довшім часї він дещо прийшов до себе. Тепер зачала ся друга доба Його військового житя. Побувши якийсь час у кадрі і скінчивши з найкрасшим успіхом офіцирську школу, пішов в цвітни с. р. вдруге в поле, де Його приділено до 30 п. п. Там, як і при 24 п. п., мимо нездужаня сповняв дальше свої військові обовязки як найсовіснійше і знаходив все час на освідомляючу роботу між вояками, спроваджуючи для них укр. часописї, співанки, навчаючи співати укр. пісень і т. д. Ще на кілька днів перед своєю смертю помістив Він у „Віст нику Союза визв. України“ як наочний свідок нотатку про подвиги 80 п. п. Пером земля молодому борцеви й многонадійному членови українського народу! В. Й. П. І. Н.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 14. жовтня 1916.

Нині: 14. жовтня гр.-кат. Покр. П. Б., римо-кат. Калікста.

Завтра: 15. жовтня гр.-кат. Кипріяна, римо-кат. Ядвіґи.

○ С т е ф а н і я Ш т е л ї г о в а місто привітної телеґрами з нагоди вінчаня п. Данила Міхура ук. богослова з п. Нусею Кочоровською, на Рідну Школу 15 К.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 13. жовтня 1916.

На східнім фронті.

Борби в околиці Кронштату беруть успішний оборот. Вчера полонили ми 1 офіцира 170 жовнярів і здобули 2 армати. На східній границі Семигороду наші військa виперли неприятеля з долин над горішною Алютою і горішним Марошем в пограничні гори.

На північ від Кірлї баби відперто ручними ґранатами російський приступ.

На італійськім фронті.

Італійські наступи на боєвім фронті в Побережі були вчера слабші, чим за попередні дні важких боїв. Всї проби неприятеля передерти ся через лінію між Сан Ґрадо ді Мерна і Нова Вас завели в нашім огни.

Пополудни 45-та дивизія скріплена берсальєрами наступала на наші становиська на північ від Локвиці. Наступ той заломив ся серед дуже важких втрат. Вернуло лиш небогато жовнярів. Люблянський полк краєвої оборони ч. 27 і відділи полку піхоти ч. 46 заслужили собі на окрему похвалу.

Так само безуспішні, як і на північнім відтинку високорівні Красу були й обновлені зусиля ворога на південнім крилї і на північ від Віппах проти Бітолї і Вертойба. На Пасубіо відперли наші війська два наступи на хребет Роіте.

На півд.-східнім фронті.

Італійська летнича ескадра обкинула вчера бомбами Кавалю. Вбито богато жінок і дітий. Боєвий австро-угорський летун що пустив ся в погоню острілював між устєм Скумбі і Семені літак системи Капронія. Апарат зістав легко ушкоджений. 2 вбитих людий зі залоги остало 3 утїкло.

Заступник шефа Ґенерального штабу
пільний маршалок-поручник **Ф. Гефер.**

На морі.

Дня 12. жовтня по полудни наша летнича ескадра з добрим успіхом кинула вибухові бомби на обсаджені ворогом фабрики в Монфальконе.

Вечером того дня иньша ескадра атакувала військові будинки в Сельц Вермеліяно, внутрішну пристань Ґрадо, на північ від Монфальконе і фабрики Адрія з добрим успіхом.

Мимо нагального острілюваня всї літаки вернули неушкоджені.

Команда фльоти.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Ф р о н т п і л ь н о г о м а р ш а л к а б а в а р с ь к о г о н а с л ї д н. п р е с т о л а Р у п р е х т а:

Нова велика проба перелому Анґлійців і Французів поміж Анкрою а Соммою зовсім не повело ся.

Неприятель сподівав ся конче осягнути свою ціль масовим приміненем артілерії і зміцненем своєї піхоти свіжими резервами. Хоробрі війська ґенералів Сікста фон Армін, фон Бена і фон Ґарнієра держать по тяжких боях незрушимо свої становиська. Головна вага многих наступів звертала ся проти фронту від Курселет

до Сан Пер і ліса Васт. Богато разів приходило до жостоких рукопашних боїв в наших лініях з противником, що переходово вдирав ся туди. Мимо їхніх 6 невдатних наступів за дня на наші становиська під Сайї, побігли Французи ще раз до штурму в ночи, та і сей наступ теж відбито. Боротьба на півн. захід від сеї місцевини ще не покінчена.

Бранденбурська піхота на півн. захід від Ґедекур приняла, стоячи, густі англійські кольонни погубним огнем. На полудне від Сомми Французи продовжали поміж Френе-Мазанкур і Шольне свої наступи, які вже в нашім замикаючім доступ огни охляли. За цукроварню в Ґенермон знов завзято бороли ся ми з неприятелем; боротба рішена в наш хосен. Головна частина Абленкур по тяжких змаганях остала в наших руках. Ми полонили 200 Французів з 4 офіцирами.

Фронт пруського наслідника престола:

На схід від Мози і на захід від Маркірх (у Воґезах) жива огнева діяльність. На захід від Маркірх ми відбили французькі наступи.

На східнім фронті.

Положене незмінене.

Семигородський фронт:

Кітлини Ґйорґйо і Мсек, горішна і долішна Чік є вільні від неприятеля. Погоня за ним триває дальше. На дорозї Чік-Середа — провал Ґімес, неприятель все ще ставить впертий опір. В успішних боротьбах на пограничних висотах на схід і на захід від Кронштату полонили ми 1 офіцира і 170 рядових з 2 арматами.

На балканськім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка Макензена:

Нічо нового.

Фронт македонський:

По обох боках зелїзничої лінії Монастир-Фльоріна живі артилерійські двобої. Сербські наступи на Церну також і вчора не мали успіху. На фронтї Струми сутички з неприятельськими стежами. Непр. огонь зі суші і моря спрямований був на наші становиська під Орфано.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.